

ניסן

מולדו*:

יום ד' (לפנות בוקר), שעה 1 עם 24 דק', 12 חלקים.

סוזק"ל*:

יום ד' י"ד בו, שעה 7 עם 46 דק' (בערב).

תקופה:

יום ש"ק י"ז בו, שעה 6.00 (בבוקר).

MARCH - APRIL '23			ניסן תשפ"ג			
23	Thurs.		ר"ח ניסן	א	דאנערש.	
24	Fri.	ליכט צינדן: 6:53		ב	פרייטאג	
25	Sat.	מוצש"ק: 7:54	פ' ויקרא	ג	שבת	
26	Sun.			ד	זונטאג	
27	Mon.			ה	מאנטאג	
28	Tues.			ו	דינסטאג	
29	Wed.			ז	מיטוואך	
30	Thurs.			ח	דאנערש.	
31	Fri.	ליכט צינדן: 7:01		ט	פרייטאג	
1	Sat.	מוצש"ק: April 8:02	פ' צו, שבת הגדול	י	שבת	
2	Sun.			יא	זונטאג	ס
3	Mon.			יב	מאנטאג	ש
4	Tues.		בדיקת חמץ	יג	דינסטאג	ר
5	Wed.	ליכט צינדן: 7:06	ערב פסח, תענית בכורים, עירוב תבשילין ליכט צינדן: 7:06	יד	מיטוואך	ה
6	Thurs.	ליכט צינדן: 8:07	א' דפסח, טל	טו	דאנערש.	
7	Fri.	ליכט צינדן: 7:08	ב' דפסח	טז	פרייטאג	א
8	Sat.	מוצש"ק: 8:10	א' דחזה"מ	יז	שבת	ב
9	Sun.		ב' דחזה"מ	יח	זונטאג	ג
10	Mon.		ג' דחזה"מ	יט	מאנטאג	ד
11	Tues.	ליכט צינדן: 7:12	ד' דחזה"מ	כ	דינסטאג	ה
12	Wed.	ליכט צינדן: 8:14	שביעי של פסח	כא	מיטוואך	ו
13	Thurs.	מוצש"ק: 8:15	אחרון של פסח, יזכור	כב	דאנערש.	ז
14	Fri.	ליכט צינדן: 7:15	אסרו חג	כג	פרייטאג	ח
15	Sat.	מוצש"ק: 8:18	פ' שמיני, מכה"ח (פ"א)	כד	שבת	ט
16	Sun.			כה	זונטאג	י
17	Mon.			כו	מאנטאג	יא
18	Tues.			כז	דינסטאג	יב
19	Wed.			כח	מיטוואך	יג
20	Thurs.		ערב ר"ח	כט	דאנערש.	יד
21	Fri.	ליכט צינדן: 7:23	א' דר"ח אייר	ל	פרייטאג	טו

*זמני המולד וסוזק"ל הם לפי שעון הרגיל בירושלים עיה"ק ת"ו

ר"ח, יום ה'.

בכל החדש א"א תחנון וא"א אב הרחמים וצדקתך, ואין מתעניין רק תענית חלום וחתן ביום חופתו והבכורים בע"פ. ונוהגין לקרות בפרשת הנשיאים הנשיא של היום, וביום א' מתחילין ויהי ביום כלות משה, וביום י"ג אומרים זאת חנכת המזבח עד כן עשה את המנורה. אחר אמירת הנשיא אומרים היה"ר. וגם כהנים ולוים אומרים אותו. מברכים ברכת האילנות בניסן, וגם באדר או באייר יכולים לברך (קצות השלחן ח"ב ע' צח, ראה ס' שערי הלכה ומנהג ח"א ע' רכ).

תקנת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו להשתדל, ובפרט העוסקים בצ"צ, לשלוח לחגה"פ למכיריהם – עכ"פ להסדרים – מצה שמורה (לקו"ש ח"א ע' 4-243).
יום ו' ב' בו.

יארציט כ"ק אדמו"ר רבנו **שלום דובער** מליובאוויטש נבג"מ זי"ע (תר"ף), ומ"כ בראסטאב ע"נ דאן.
ויקרא ג' בו.

צו י' בו, שבת הגדול.

הפטרה: כה אמר ה' גו' – אבדה האמונה ונכרתה מפיהם. כה אמר ה' אל יתהלל גו' (ומדלגין הפסוקים שבינתים). אין אומרים "וערבה" רק כשחל ערב פסח בש"ק. אבל ביחידות אומרים ב' ההפטרות. וכן בשבת ר"ח וכה"ג (רשימת היומן ע' שצז).

אחר מנחה אומרים עבדים היינו, עד לכפר על כל עונותינו.

מוצש"ק. א"א ויה"נ וא"ק.

יום א' י"א בו, יום הבהיר.

יום הולדת את כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו **רבי מנחם מענדל** בשנת תרס"ב, דור שביעי לנשיאי חב"ד.
קודם שיעור התהלים מתחילין לומר – **קאפיטל החדש** – מזמור קכ"ב לזכות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ואח"כ המזמור המתאים לכ"א לפי מספר שנותיו.
למנהגי יום הולדת – ראה בארוכה סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 406.

יום ג' י"ג בו.

יאצ"ט כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" **רבי מנחם מענדל** נבג"מ זי"ע (תרכ"ו), ומ"כ בליובאוויטש.

אור לארבעה עשר ליל ד' מיד אחר צאת הכוכבים **בדקין את החמץ**, והצבור יתפללו ערבית וילכו מיד לבדוק, וכן מי שרגיל להתפלל בצבור ועכשיו לא התפלל, יתפלל קודם שיבדוק. אבל הרגיל להתפלל ביחיד יבדוק תחלה.

מנהג בית הרב. מניחים במקומות שונים בבית עשרה פתיתי חמץ קשה, כל אחד מהם כרוך בפיסת נייר.

בדקים לאור נר יחיד של שעה (וע"י נוצת עוף) ומברכין על ביעור חמץ, ולא ידבר בין הברכה לתחלת הבדיקה אפילו מעניני

הבדיקה, ונכון שלא ישיח שלא מענייני הבדיקה כל זמן בדיקתו, וצריך לחפש בכל המחבואות, גם בסדקים שבקרקע. מנהגו שהבודק מניח החמץ שמוצא בשק קטן של נייר. בגמר הבדיקה מניח שק זה הנוצה ושירי הנר – אם ישנם – בקערורית כף-עץ, מעטף הכל בנייר (אבל לא יד הכף, שנשאר בלתי מעוטף), ומהדק ע"י חוט שכורכו סביב הנייר כמה פעמים וקושרו (סי' המנהגים עמ' 37).

ויזהר בחמץ שמצא להצניעו ולשמרו יפה שלא יתגרר על ידי תינוקות או עכברים.

והחמץ המוכן לאכילה צריך להצניעו קודם שיתחיל לבדוק. **אחר הבדיקה** יבטל החמץ ויאמר כל חמירא, ועיקר הבטול הוא בלב, שישים בלבו שכל חמץ שברשותו הרי הוא כאילו אינו, ואינו חשוב כלום, והרי הוא כעפר וכדבר שאין בו צורך כלל. **ערב פסח יום ד' י"ד בו.**

משכימים להתפלל, וא"א מזמור לתודה, והבכורות בין בכור מאב בין בכור מאם מתענין, ואפילו כהנים ולוים, ונוהגים להקל בסעודת מצוה כגון מילה, פדיון הבן, אירוסין, וסיום מסכת. **ומותר לאכול חמץ** עד סוף ארבע שעות זמניות, דהיינו שליש היום (מנץ החמה עד השקיעה), ועד סוף חמש שעות זמניות מותר ליהנות מחמץ (למכרו לגוי וכיוצא), וקודם שתכלה שעה חמישית (זמנית) שורפין החמץ (ונכון לשרוף כזית לקיים בו מצות ביעור), ומבטל תיכף את החמץ ואומר כל חמירא כו' קודם סוף שעה ה', ויזהר לבדוק ולנער הכיסים של בגדיו ובגדי התינוקות מחמץ.

יזהיר להפריש **חלה** מן המצות.

מצה אסור לאכול כל היום. התחל מבקר ע"פ עד אחרי כורך של סדר השני אין אוכלין מכל המינים הנכנסים בחרוסת ומרור. יגלח שערו ויטול צפרניו קודם חצות.

לזרוע, נוהגין לקחת חלק מצואר **עוף**. כן מדקדקין שלא לאכול **הזרוע** אח"כ (הגדה ש"פ עם לקוטי טעמים ומנהגים לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו ד"ה הזרוע).

וצריך לצלות עצמות הזרוע מערב יו"ט לשני הסדרים. (שכח לצלות מערב יו"ט, ע"י בשו"ע כ"ק אדמוה"ז סי' תע"ג סעי' כ"א).

עירוב תבשילין.

נוטל מצה כביצה וכזית מאכל מבושל או צלוי שראוי לפת הפת, ולכתחלה יקח תבשיל חשוב כגון בשר או דג, ומברך על מצות עירוב, ואומר בדין כו', ומי שאינו מבין לשון ארמי צריך לומר בלשון שהוא מבין (והמזכה לאחרים חוזר ונוטל העירוב מיד הזוכה ומברך ואומר בדין).

אחר שהניח עירוב מותר לעשות צרכי שבת ביום הששי ב' דחג הפסח בעוד היום גדול שיהא ראוי ליהנות מהם ביום טוב עצמו, וההטמנה יעשה בזמן שיהא אפשר להתבשל שליש מבעוד יום, וצריך שיהא העירוב קיים עד גמר כל מלאכות שבת. ונוהגין להניח מצה שלמה לעירוב ולוקחין אותה בשבת ללחם

משנה, ובסעודה ג' בוצעין עליי.

שכח להניח עירוב בערב יו"ט יכול להניח בין השמשות. ואם שכח יניח ביום א' דיו"ט על תנאי ובלא ברכה (כן הכריע להלכה בשו"ת תורת חסד או"ח סי' כו. ועי' שו"ע כ"ק אדמוה"ז סי' תקכ"ז סכ"א).

אחר **מנחה** קודם השקיעה יקרא סדר קרבן פסח. ויערוך שלחנו מבעוד יום. [הקערה עצמה מסדרין בלילה, קודם קידוש].
הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של יו"ט, ושהחיינו.
א' דפסח, יום ה' ט"ו בו.

ערבית דיו"ט, **הלל שלם**, ומברכין תחלה וסוף, קדיש תתקבל, עלינו, ק"י.

הסדר – כנהוג (ראה מנהגי הסדר בסוף הגש"פ עם לקוטי טעמים ומנהגים ובס' המנהגים עמ' 42-38).

בסדר הראשון הי' אאמו"ר מקצר בכדי לאכול האפיקומן לפני חצות, אבל בשני היה מאריך (היום יום ט"ו ניסן).

קידוש: אתקינו כו', **יין – קידוש – זמן**.

כזית מצה מצומצם, משקל 1 אונס, וכזית מרור חריין אפשר לחשוב שלושת רבעי אונס, וכ"ה משקל כזית חזרת.

נוהגין ליקח חזרת (סאלאט) ותמכא (חריין) **שניהם** הן למרור והן לכורך.

נוהגין ביותר ממצה שרוי. למים אמצעים ואחרונים אין להעביר ידיו על שפתיו, וכן כל ז' ימי הפסח.

נוהגין לקרות על מטתו רק פרשת שמע וברכת המפיל.

שחרית. הלל שלם, קדיש תתקבל, שיר של יום, ק"י. אתה הראת גוי, ויהי בנסוע גוי, י"ג מדות פ"א, רבש"ע וכו', בריך שמי וכו', מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ה' גברי בפי' בא משכו וקחו וגוי, חצי קדיש, ובס"ת ב' מפטיר בפי' פנחס ובחדש הראשון גוי, הפטרה: ויאמר יהושע וגוי, אשרי, יהללו, חצי קדיש.

קודם **מוסף** מכריז השמש "**מוריד הטל**" ופוסקין מלומר משיב הרוח ומוריד הגשם.

(אמר מוריד הגשם, אם נזכר טרם שסיים ברכת מחי' המתים חוזר לאתה גבור [ולא מהני לומר מיד מוריד הטל]. נזכר אחר שאמר בא"י יסיים "למדני חקיד" ויתחיל אתה גבור. נזכר אחר כך – חוזר לראש התפלה. נזכר כשהגיע זמן התפלה שלאחרי, מתפלל שתיים. אמר משיב הרוח ומוריד הטל אינו חוזר, והמסופק עד שלשים יום חוזר).

שמע הכרזת מוריד הטל קודם שהתפלל שחרית – **אם אין מתפלל במנין אחר** – יאמר גם בשחרית מוריד הטל (הוראת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ס' המנהגים ע' 69-68).

בחזרת הש"ץ תפילת טל, נשיאת כפים, ק"ת וכו'. שש זכירות.
קידוש: אתקינו כו', אלה מועדי גוי.

הנולד והנחלב ביום א' מותר ביום הב'.

ב' דפסח. יום ו' ט"ז בו.

ערבית דיו"ט, **הלל שלם**, ומברכין תחלה וסוף, ק"ת.

ספירה. מברכין וסופרין מעומד, אחר צאת הכוכבים,

ולכתחילה צריך לידע מספר הלילה בשעת הברכה. עלינו, ק"י.
 [לכאורה אף שמברכים בכל לילה כי כל לילה היא מצוה בפ"ע
 וי"א שגם אינן תלויות זב"ז – המצוה דכל לילה היא לא רק
 לספור ולדעת שהוא יום א' וכו' לעומר, אלא גם לדעת (לכוון)
 שזהו חלק מ(ספירת) ז' שבועות. וראה ס' החינוך מצוה שו:
 משרשי המצוה כו'. – אבל לעי"ע לא מצאתי זה בשום מקום.
 וראה ר"ן סוף פסחים: וזה ודאי דרך מדרש כו'. – לשון כ"ק
 אדמו"ר נשיא דורנו במכתב כללי (לקו"ש חיי"ב ע' 235)].

(מי שלא ספר בלילה יספור ביום בלא ברכה, ושאר הלילות
 יברך. ואם דלג פ"א – שלא ספר גם ביום – יספור שאר הלילות
 בלא ברכה, ובספק אם דלג יום, סופר בברכה).

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של יו"ט, ושהחינו.

קידוש: אתקינו כו', יין – קידוש – זמן.

הגדה כדאתמול.

קריאת שמע על המטה כמו בכל יום טוב.

שחרית. הלל שלם, ק"ת, שיר של יום, ק"י. אתה הראת גוי,
 ויהי בנסוע גוי, י"ג מדות פ"א, רבש"ע וכו', בריך שמיי וכו',
 מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ה' גברי בפי אמור שור או כשב,
 ח"ק, ובס"ת ב' מפטיר כדאתמול, הפטרה: וישלח המלך גוי.

מוסף. נשיאת כפים וכו'. שש זכירות.

קידוש: אתקינו כו', אלה מועדי גוי.

וטוב לעשות איזה דבר בסעודה לזכר לסעודת אסתר שהיתה
 ביום זה שבו נתלה המן (שו"ע כ"ק אדמוה"ז סי' תצ ס"ב).

הנולד והנחלב היום אסור גם למחר.

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של שבת קודש.

מנחה. פתח אליהו וכו' (וא"א הודו).

א' דחיה"מ, יום ש"ק י"ז בו.

קבלת שבת. מתחילין מזמור לדוד וכו'. בואי בשלום כו' גם
בשמחה ובצהלה (וא"א ברנה), כגוונא וכו', ערבית דשבת, **יעלה**
ויבא (שכח יעו"י חוזר כמשנ"ת בחוה"מ"ס), ויכלו, ברכה מעין ז',
 מגן אבות, קדיש תתקבל, מזמור ד' רועי גוי, חצי קדיש, ברכו,
 ספירה, עלינו, ק"י.

שלום עליכם, אשת חיל, מזמור לדוד, דא היא סעודתא –
 אומרים בלחש.

קידוש: יום הששי גוי, יין – קידוש.

שחרית. יעלה ויבא, חצי הלל, קדיש תתקבל, שיר של יום,
 ק"י. אתה הראת גוי, ויהי בנסוע גוי, בריך שמיי וכו', מוציאין ב'
 ס"ת, בס"ת א' קורין ז' גברי בפי כי תשא ראה אתה אומר וגוי,
 חצי קדיש, ובס"ת ב' מפטיר בפי פנחס והקרבתם וגוי.

בברכות הפטרה אינו מזכיר יו"ט וחותרם מקדש השבת לבד.
 יקום פורקן, אשרי, יהללו, חצי קדיש, **מוסף** וכו'.

אומרים "ולקחת סלת" גם בשבת חוה"מ פסח (התוועדויות
 תשמ"ו ח"ג ס"ע 186 ואילך). שש זכירות.

קידוש: מזמור לדוד, אתקינו, ושמרו, אם תשיב, דא, זכור,
 על כן – אומרים בלחש.

(נוהגים ללמוד בימי הספירה (מיום א' דחוו"מ – שיחת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו יום ב' דחה"ש תש"י, אות ט"ו ועוד) מס' סוטה – נוסף על שיעורים הקבועים – דף ליום דף ליום).
מנחה. קורין בפי שמיני.

בו יאצ"ט אדמו"ר ר' ישראל נח נ"ע (תרמ"ג), ומ"כ בניעזשין.
מוצש"ק. ערבית, אתה חוננתנו, ותן ברכה (ואם אמר טל ומטר חוזר לראש ברך עלינו [ולא מהני לומר מיד ותן ברכה], ואם סיים תפלתו חוזר לראש התפלה. נזכר כשהגיע זמן התפלה שלאחרי מתפלל שתיים, ובספק חוזר עד שלשים יום), יעלה ויבא (שכח יעו"י חוזר כמשנ"ת בחוה"מ"ס). א"א ויהי נועם ואתה קדוש, קדיש תתקבל, ספירה, עלינו, ק"י.
 מבדילין על הכוס וכו', ויתן לך אומרים בלחש.

ב' דחוו"מ, יום א' י"ח בו.

שחרית. אין מניחין תפילין, א"א מזמור לתודה (עד אחר חג הפסח). יעו"י, חצי הלל וכו'. מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ג' גברי בפי בא קדש גוי, ובס"ת ב' רביעי בפי פנחס והקרבתם גוי, ח"ק, אשרי ובא לציון גואל, יהללו, ח"ק, **מוסף** וכו'. שש זכירות.
בו יום הולדת כ"ק הרה"ג והרה"ח המקובל וכו' מוהר"ר **לוי יצחק** ז"ל שניאורסאהן, אביו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו (תרל"ח). ויום הכנסתו לבריתו של א"א של בנו כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו (תרס"ב).

ג' דחוו"מ. יום ב' י"ט בו.

בס"ת א' קורין ג' גברי בפי משפטים אם כסף גוי, ובס"ת ב' רביעי כדאמול. שש זכירות.
ד' דחוו"מ. יום ג' כ' בו.

בס"ת א' קורין ג' גברי בפי בהעלתך וידבר גוי במדבר סיני גוי, ובס"ת ב' רביעי כדאמול. שש זכירות.
בו יאצ"ט אדמו"ר ר' יצחק דובער נ"ע (תר"ע), ומ"כ בליאדי.
שביעי של פסח. יום ד' כ"א בו.

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של יו"ט, ואין מברכין שהחיינו.
 ערבית דיו"ט, ספירה וכו'.

קידוש: אתקינו כו', **יין** – **קידוש**, ואין מברכין שהחיינו. שמחת שביעי של פסח ואחרון של פסח גדולה משאר ימי הפסח.

בליובאוויטש נעורים כל הלילה בלימוד תורה.

שחרית. חצי הלל, קדיש תתקבל, שיר של יום, ק"י, אתה הראת גוי, ויהי בנסוע גוי, י"ג מדות פ"א, רבש"ע וכו', בריך שמי וכו'. מוציאין ב' ס"ת, בס"ת א' קורין ה' גברי בפי בשלח מתחלתו עד אני ה' רופאך. בעת קריאת השירה עומדים. חצי קדיש, ובס"ת ב' מפטיר והקרבתם גוי (אין להעלות קטן למפטיר), הפטרה, אשרי, יהללו, חצי קדיש.

מוסף. נשיאת כפים וכו'. שש זכירות.

קידוש: אתקינו כו', אלה מועדי גוי.

הנולד והנחלב היום מותר למחר.

אחרון של פסח. יום ה' כ"ב בו.

הדלקת הנרות: מברכין להדליק נר של יו"ט.

קידוש: אתקינו כו', יין – **קידוש**.

מהדרין לאכול שרוי' בסעודת הלילה והיום. במים אחרונים

שוב מעבירים קצה האצבעות על השפתים כבכל השנה.

שחרית. חצי הלל וכו', אתה הראת גו', ויהי בנסוע גו', י"ג

מדות פ"א, רבש"ע וכו', בריך שמיי וכו', מוציאין ב' ס"ת, בס"ת

א' קורין ה' גברי בפ' ראה כל הבכור גו', חצי קדיש, ובס"ת ב'

מפטיר כדאתמול. הפטרה: עוד היום גו'.

מזכירין נשמות, ומנדבין צדקה לא"י לקופת רמבעה"נ ע"י

הכולל, אב הרחמים, אשרי, יהללו, חצי קדיש, **מוסף**, נשיאת

כפים וכו'. שש זכירות.

קידוש: אתקינו כו', אלה מועדי גו'.

מהדרים לקדש, אח"כ מתפללים תפלת המנחה, ואחר זה

סעודת יו"ט.

רבינו הבעש"ט נ"ע הי' אוכל ג' סעודות באחרון של פסח (גם

כשחל בחול) והיתה נקראת אצלו סעודת משיח. בשנת תרס"ו

ציווה כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע לתת לכל תלמיד ד' כוסות.

[ע"י לקוטי שיחות מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו כרך ד' עמ' 1298].

מוציו"ט, ערבית, אתה חוננתנו, ק"ת, ספירה, עלינו, ק"י.

מבדילין על הכוס – ולא על הנר ובשמים.

אסרו חג. יום ו' כ"ג בו.

אין מתענין, ומרבין קצת באכילה ושתי' שחרית.

בין פסח לעצרת אין נושאים נשים (אבל מותר לארס, ולעשות

סעודת אירוסין בלא רקודין), ואין מסתפרין (לבד מל"ג לעומר)

עד ערב שבועות. ובעלי ברית, המוהל, הסנדק, ואבי הבן מותרים

להסתפר ביום שלפני המילה סמוך לערב, ועפ"י האריז"ל אסור

להסתפר אפ"י בעלי ברית ואפילו בל"ג לעומר.

כשהסתפרו בימי הגבלה, קודם ערב חה"ש, לא היתה רוח

כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע נוחה מזה.

[בספר השיחות תשמ"ט ח"ב עמ' 745 כ' שכ"ק אדמו"ר נשיא

דורנו אמר לרבנים הראשיים באה"ק: "אצלנו נוהגין שבימי

הספירה אין מברכין שהחיינו על פרי חדש, מלבד ביום השבת,

ובל"ג בעומר"]. [לציון: שבתשובות ופסקים מאת חכמי אשכנז

וצרפת הוצ' מק"נ ירושלים תשל"ג סי' סט (תשו' זו בקצרה

העתיק הטור בסי' תצג) כ' "גזרו חכמים שלא לעשות שמחה בין

פסח לעצרת, ושלא לעשות כסות חדשה עד שבועות"].

ונוהגין אנשים ונשים שלא לעשות מלאכה כל ימי הספירה

משקיעת החמה עד אחר הספירה.

שמיני כ"ד בו.

הפטרה: ויוסף עוד דוד גו' – וילך כל העם איש לביתו.

מברה"ח ר"ח אייר ביום השישי וביום השבת.

אין אומרים אב הרחמים. במנחה א"א צו"צ.

אומרים פרק א' ממסכת אבות.